

රනින් සලකුණු කෙරෙන ක්‍රියාවලියක්

බත් උපදවන ජාතියකැයි විරුදාවලී ලබන්නට පුදුසු වන ආකාරයෙන් ආත ඉතිහාසයේ සිටම ශ්‍රී ලාංකිකයාගේ ජීවන ක්‍රමය කෘෂිකර්මය සමඟ ආදි-සැබැදී තිබුණේය. කෘෂි කාර්මික කටයුතු ආරම්භ වීමට පෙර මහලේ සිට අස්වැන්න කපා පාහා දෙවියන්ට පිදෙන අළුත් සහල් මංගල්‍යය දක්වා සියළු කටයුතු රාජකීය අනුග්‍රහයෙන්ම සිදු කෙරුණේය. ජාතියේ බහුතරය තමන් ගොවියන් බව මහත් අභිමානයෙන් පැවසූහ. සංස්කෘතික අංශයේ සියළු උත්සව, සිරිත් විරිත් හා වර්ග බර්ම කෘෂිකාර්මික අවශ්‍යතා වලට සරිලන සේ හැඩ ගැසිනි. දේශීය නැටුම් සම්ප්‍රදාය කෘෂි කාර්මික ජය ග්‍රහණයන් පිළිබිඹු කිරීම සඳහා ආරම්භ වී යැයිද මතයක් වෙයි. රාජ්‍ය පාලකයා වුවද කෙතර බැස ගොවිතැනේ නියැලෙන ගොවියෙකු විය යුතු යැයි අදහසක් පැවැති බවට සාක්ෂි නැත්තේ නොවේ. ශාඛයක දළුලන සමයෙහි පය ගැටීමෙන් එම දළු වැඩීම පමාවීම වැලැක්වීම සඳහා ශික්ෂා පද පැනවූ සමය යන්නෙන් මෙබඳු සමාජ-සංස්කෘතික ව්‍යාපාරණයකට ලැබුණ පිටුවහල අසීමිත වූයේය.

මෙලෙස කෘෂි කාර්මික පසුතලයකින් හැඩගැසුණු ශ්‍රී ලාංකික ජනතාවගේ බහු විධි සාමූහික ජීවන හා ආර්ථික රටාවට විදේශ ආධිපත්‍යයෙන් පහර වැදුණේය. එතෙක් ප්‍රමුඛස්ථානය ගත් ගොවි ජනතාවගේ අගය අඩු වන්නට විය. දුටු වන් විශ්මයට පත්කළ, ශ්‍රී ලාංකික වාපි කර්මාන්තය අහාවයට ගියේය. එතෙක් රාජ්‍ය බහු මානයෙන් පිදුණ ගොවි ජනතාවගේ තත්ත්වය, ගිහි බැවින් මිදී පැවදී බිමට පැනබින්නට තරුණයෙකුට අවවාද කරන නියාවෙන් පුජාවලිය කල මධුරපාදයන් පැවසූ..... සි සැම නම් සුළු බදන්තා සේ ඉතා උගහට දෙයෙකි..... සි සානා ගොවියකිනු විසින් පලමුව පලාගොස් කැඹුරෙහි වන අත් ගසා ඇළ මං පායාගෙන දෙවෙ නිව ශුභ වූ නැකතින් ගේ වඩා බිම නගා දෙසිනුත් සි සාමිත් නියර කපා කැට තලා පෝරා ගා බිජුවට වඩා විධි වූ පරිද්දෙන් කැඹුර වපුටගෙන මැනව. ඒ වපුළා වූ කැඹුරෙහි සතා-සතුන් සතී යක් රැක්ක මැනව. වැට බැද ඉස්නන් තබා, ඒ ගොයම් නිලන අවස්ථාවෙහි කැඹුර මැද රැකවල් පැලක් තබා ගෙන, මැසි දඬෙක් ලාගෙන ගෙයිකන පතෙක රස නො දැන ඇදෙක පිටක් නොතබා රාත්‍රී දිවා භාගයෙහි ඒ මැසි දඬේ වැදහෙව, රාත්‍රී දිවාභාගයෙහි එක් දවෙසකත් නින්දෙන් කීදා නොපියා, ගෙරින්, මිවුන්, උරන්, මුවන් ආදී වූ සතා - සතුන් රැක්ක මැනව. කරල නැග තෙත පවන්ගෙන පියන්වා ආදී වූ නොයෙක් රෝගයට කෙම්පත් කමසේ නැතිව කළ මැනව. දවසින් දවසට කැඹුර සිසාරා අතු තබාලුව මැනව. පත් ඇද්ද මැනව. මෙසේ දුක්ගෙන ගොයම් රකිනා කල..... ” යන අදහසින් පැවසෙන තත්වයට අව ප්‍රමාණ වූයේ ය.

මෙලෙස විදේශීය අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ සංස්කෘතික හා ආර්ථික බන්ධන වලින් වෙලී අනාථ වී ගිය ජනතාව සනාථ කිරීම සඳහා “සිංහලයෙහි පිබිදෙව්” යැයි කේශර සිංහ ලීලාවෙන් හඬ නංවා, කෙත පොහොර කරන, තෙක් බිම් වලට උර දෙන ගවයා මරාකෑම තිරය්විත ක්‍රියාවකැයි පවසමින්, දේශීය රෙදි පිළි, එළවළු සහිත බත ආදියෙහිද ආර්ය වර්ග බර්ම වලද අගය වටහා දීම මගින් ලක් මාතාවගේ ශ්‍රේෂ්ඨතම පුත්‍රත්නයක් වූ අනගාරික බර්මපාල තුමන්ට ජනතාව තුළ සංස්කෘතික හා ආර්ථික ප්‍රබෝදයක් ඇති කිරීමට හැකියාව ලැබිණි. එම ප්‍රබෝදය මගින් ඇර ඹුන පුනරුදය තුළින් ආරම්භ වී රටේ හා ජාතියේ දියුණුව පරම අභිලාෂය කොටගත් ශ්‍රේෂ්ඨ ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගේ අනුග්‍රහයෙන් මැන ඉතිහාසයේදී ගොවිතැනේ හා ගොවි ජනතාවගේ අභිවාද්ධියට කරන ලද සේවාවල අගනා ඵලයක් ලෙස සැලකිය හැකි, ගොවි විලාම වැටප් හා සමාජ ආරක්ෂණ ක්‍රමය, ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමන්ගේ රජයේ කෘෂිකර්ම සංවර්ධන හා පර්යේෂණ අමාත්‍ය ධුර දරන, බර්මාපල තුමන් ගේ ඤාතිව ශ්‍රී ජයසූරිය මන්ත්‍රීශ්වරයා ගේ මෙහෙයවීමෙන් ක්‍රියාත්මක වීම, ඒ ශේෂ්ඨ ලාංකිකයන්ගේ ජන සේවා වෙහි තවත් රත් අකුරෙන් ලියැවෙන ක්‍රියාවක් බව නිතැතින්ම සනිටුහන් වන්නේය.